

at Obligationerne, for saa vidt de indfries efter Lodtrækning, skulle indløses med deres paalydende Beløb eller til den paa Kjøbenhavn's Børs noterede høieste Kurs, har man valgt dette sidste Alternativ, hvorfor Banken altsaa vil kunne bestemme sig, fordi vi have troet, det vilde kunne være af Interesse for den at have Afgang til, at den, naar dens Obligationer staa i høiere Kurs end pari, og saa lovmedholdelig kan indfrie dem efter Lodtrækning med den Kurs, hvorfor de noteres paa Børsen. — De 3 sidste Ændringsforslag, nemlig Forslagene under Nr. 14, 15 og 16, staa i en saadan Forbindelse med hverandre, at jeg skal tillade mig at begrunde dem under Et. Ændringsforslaget under Nr. 14 gaar ud paa at opløse Nr. 12 i § 2 i to Nummere, hvoraf det ene gaar ud paa, at „der ved Banken ansættes to Revisorer, hvis aarlig afgivne Beretning gjøres tilgængelig saavel for Aktionærerne som for Ihændehaverne af Bankens Obligationer“ medens det andet, altsaa et nyt Nr. 13, bestemmer, „at Indenrigsministeren fastsætter et Reglement for Revisionen“. Ændringsforslaget under Nr. 15 gaar ud paa at stryge Bestemmelsen om, at der skal ansættes en fast Kommissarius ved Banken, og det er altsaa Mellemsætningen i 2den og 3die Linie i § 4, der skal udgaa, nemlig Ordene: „ligesom han er berettiget til, om dertil findes Anledning, at ansætte en fast Kommissarius ved Hypothekbanken“. Derhos foreslaar Ændringsforslaget under Nr. 15, at Ordet „Kontrol“ skal forandres til „Undersøgelse“, og det sidste Punktum af § 4 vil altsaa komme til at gaa paa den Del af Paragrafen, som bliver staaende. Endelig foreslaar man ved Ændringsforslaget under Nr. 16, at der skal indsættes en ny Paragraf, nemlig § 6, lydende saaledes, som det høie Thing vil have set af det omdelte Blad. Den Tanke, som ligger til Grund for dette Ændringsforslag, er den, at Regjeringen overfor anonyme Selskaber, som kunne danne sig, i lige høi Grad maa søge at undgaa to Skær, hvorpaa den kan strande. Paa den ene Side bør den ikke overtage Bærgemaalet over Borgerne; den skal ikke sørge for, at det anonyme Selskab er solid, eller tilse, hvorvidt det ind-

retter sig paa en forstandig Maade eller ikke, thi dette er Noget, Borgerne selv maa varetage; men paa den anden Side lærer Erfaringen fra andre Steder, at det er saa godt som umuligt for den Enkelte, der er interesseret i et anonymt Selskab, at skaffe sig nøjagtig og paalidelig Oplysning om, hvorledes Selskabets Anliggender staa, naar Lovgivningen ikke sørger for at give den Private Midler i Hænde, hvorved han er i Stand til at komme tilbunds i Sagen. Det oprindelige Lovforslag har, som det ogsaa blev paavist ved 1ste Behandling, indblandet Regjeringen i denne Banks Anliggender paa en mere direkte Maade, end det forekommer de Forslagsstillere, for hvilke jeg i dette Dieblif har den Ære at føre Ordet, at være ønskeligt. I det Dieblif der ansættes en fast Kommissarius ved Banken, vil denne derved blive stillet i et ganske andet Forhold til Regjeringen end nogen anden Bank, og for en overskudss Betragtning kunde det derved komme til at se ud, som om Regjeringen havde overtaget en ganske særegen Garanti for denne Bank i Modsatning til andre Banker, hvorved der i Publikums Dine kunde blive givet den en særegen Art Fortrin og et Krav paa særegen Tillid. Det kan dog ikke være Meningen, at Regjeringen skulde være i Stand til at overtage et Ansvar af denne Natur, og det er derfor forekommet Forslagsstillerne rigtigst, at denne Bestemmelse om en Kommissarius udgaa. Angaaende Bestemmelsen i § 2 Nr. 12 om, at Revisorenes Udnævnelse skal bekræftes af Indenrigsministeren, skal jeg henholde mig til, hvad der i saa Henseende er blevet udtalt ved 1ste Behandling af det cerede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Ville), nemlig, at en saadan Bekræftelse ikke har nogen egentlig praktisk Betydning. Valget af de Revisorer, som blive udnævnte paa Selskabets Generalforsamling, vil Indenrigsministeren finde sig foranlediget til at bekræfte, naar der ikke kan indvendes Noget imod deres Høderlighed, og han vil altsaa i Virkeligheden slet ikke have nogen Indflydelse paa de nævnte Mænds Valg, medens han paa den anden Side, i det Dieblif han bekræfter deres Valg, vil være nødsaget til at overtage og i den almindelige Mening vil komme til at